

o pensistech, výslovně skutečnost tu vyjadřuje, tak na př. v části šesté § 160 odst. 1 »pro zaměstnance ve výslužbě«, § 162 »u pensistů«, § 163 odst. 1 »zaměstnanci ve výslužbě«, § 164 »poživatelé odpočivných a zaopatřovacích platů«.

Stížnosti sice dlužno dáti za pravdu, že státní zaměstnanec ve výslužbě je i nadále v určitém právním poměru ke státu a že na př. podléhá disc. řízení (§§ 153, 154 a 155 služ. pragmatiky), leč stížnost přehlíží, že i tu zákon mluví o úřednících ve výslužbě a to jak v nadpisu, tak i v kontextu těchto paragrafů. § 40 služ. pragm. pak ukládá úředníkům ve výslužbě, aby při všech oficiálních příležitostech a při všech sepsáních připojili k svému titulu poznámku označující poměr ve výslužbě.

Na věci dále nic nemůže změnit ani poukaz na nář. Boh. A 4285/24, neboť v daném případě jde o pensijní pojištění, jež nutno posuzovati podle zák. č. 89/1920, resp. č. 26/1929 Sb. o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, kdežto dovolávaný náález jedná, jak stížnost sama doznává, o nemocenském pojištění, jež jest upraveno zcela jinými normami.

Č. 11.229.

Elektrisace: I. Zákon č. 438/1919 Sb. nedává v řízení o prohlášení elektr. podniku za všeužitečný sousedním soukromým (nevše-užitečným) podnikům elektrickým postavení strany. — II. V řízení schvalovacím rozhoduje úřad jenom o tom, zdali a pokud je projektovaný elektrovod přípustný s hlediska živn.-policejního.

(Nález ze dne 25. dubna 1934 č. 8140/30.)

Prejudikatura: ad I: Boh. A CCCCLV/33, 11.065/34.

Věc: Firma Josef J., elektrárna v Ch., proti ministerstvu veřejných prací o povolení ke zřízení elektrického vedení.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: 1. Rozhodnutím zsp-é resp. zem. úřadu v Praze z 26. února 1927 a z 10. srpna 1929 bylo Východočeskému elektrárenskému svazu, společnosti s r. o. v Pardubicích, uděleno podle § 19 elektr. zák. z 22. července 1919 č. 438 Sb. povolení ke stavbě primérního kabelového elektrovodu a transformační stanice ve V. do továrny fy J. M., strojírna v Ch.

2. Rozhodnutím zem. úřadu v Praze ze 7. srpna 1929 bylo témuž elektrickému podniku uděleno podle § 19 elektris. zák. povolení ke stavbě primérní kabelové odbočky pro pohon motorů a osvětlování pivovaru a budov velkostatku F. K. v Ch.

Odvolání podaná proti oběma projektům, v nichž namítala st-lka nedostatek místní potřeby v Ch. a dovozovala, že pro napájecí vedení nelze bez svolení obce povolit užívací právo k pozemkům, které jsou v její správě, zamítl žal. úřad jednak z toho důvodu, že st-lka není s to svým zařízením spolehlivě zásobovat větší konsumenty, jimž může Svaz poskytovat lepší služby, jednak proto, že při projektu ad 2 (F. K.) byla

přeměna vedení průchodního na vedení napájecí již pravoplatně schválena, takže si st-lka nemůže již stěžovati v této otázce. Pokud jde o užívání cestních pozemků pro elektrovod pro fu J. M. vyslovil žal. úřad, že elektrovod se tu nedotýká pozemků spravovaných obcí, nýbrž je položen u okr. silnice č. kat. 2749, jež jest ve správě okresu v.-ského, který dal k tomu svoje svolení a že ostatně ani obec sama nečinila námitek proti položení kabelu. O přípojce pro velkostatek F. K. (projekt č. 2) prohlásil žal. úřad, že má povahu napájecího vedení pro soukromý konsum, že žal. úřad nemůže proto zřídit právo užívací podle § 7 b) elektr. zák., o které Svaz ani nežádal a že by tudíž kabel nemohl býti položen bez svolení obce, kdyby ona část pozemku č. kat. 2709/1, která hraničí se soukromou cestou č. kat. 2733 a kde jest kabel položen, byla ve správě obce, jak tvrdí obec a nikoli ve správě okresu, jak tvrdí okres, který k položení kabelu svolil. Tuto spornou otázku žal. úřad neřešil a schválil projekt, prohlásiv, že jako úřad schvalovací může zkoumati přípustnost projektu jen s hlediska předpisů živnostenského řádu a elektr. zák., není však povolán zjišťovati, zda snad skutečnému provedení projektu vadí nějaká jiná překážka (nedostatek příslušného svolení k užívání pozemků).

Proti tomu namítá stížnost především, že žal. úřad mylně vykládá pojem místní potřeby, a tvrdí, že elektrárna st-lova zásobuje území města Ch. spolehlivě a výhodněji než by to mohl činiti Svaz, a dovozuje, že proto neměly býti projekty schváleny. — Stížnost vytýká dále, že žal. úřad měl zjistit, zda jest projekt proveditelný. To má úřad zjišťovat, jak při projektech živn. závodů podle živn. řádu, tak i — a to v míře ještě větší — pro každý projekt všeužitečného elektric. podniku, neboť úřad je povinen podle § 16 elektr. zák. rozhodnouti také o užívacích právech. Úřad měl řešit otázku, zda pozemek čk. 2709/1 jest ve správě obce či nic. Celé hlavní kabelové vedení V.-B., které jde také po pozemcích nalézajících se ve správě obce a které bylo vedením průchodním, mění se přípojkami fy M. a velkostatku K. na vedení napájecí. Touto přeměnou však prý odpadlo svolení k užívání pozemku čk. 2709/1, které dala obec jen pro vedení průchodní a následkem toho musilo by celé vedení býti odstraněno z pozemků, které jsou ve správě obce.

O stížnosti uvažoval nss takto:

Především bylo nutno položit si otázku, zda v řízení o schválení stavby uvedených elektrovodů jest stěžující si firma jako procesní strana legitimována namítati, že území města Ch. dostatečně a spolehlivě zásobuje již ona sama a že z této příčiny neměly být projekty schváleny. Touto otázkou zabýval se nss již v nál. Boh. A 11.065/34, v němž dospěl odchýlně od dřívější judikatury ve smyslu usnesení odborného plena Boh. A CCCCLV/33 k právnímu názoru, že zák. č. 438/1919 Sb. nedává v řízení o prohlášení elektrického podniku za všeužitečný sousedním soukromým (nevšeužitečným) elektrickým podnikům postavení strany a že proto tyto podniky nemají nárok na to, aby v území, které zásobují, byl všeužitečný elektrický podnik nějak obmezován ve výrobě a rozvádění elektrické energie, a že proto také nemohou ani v řízení

o schválení děl nebo elektrovodů všeužitelného podniku namítati nedostatek místní potřeby. Při tomto názoru setrval nss i v případě dnešního sporu.

Nepřípustnou shledal nss námitku, že povolení k zřízení projektovaných elektrovodů mělo být odepřeno z té příčiny, že pro nedostatek svolení obce k užívání pozemků čk. 2709/1 nedá se provést. St-lka v námitce této dovozuje, že projekt nelze provést proto, že pro elektrické vedení, které jest vedením napájecím, nelze zřídit práva užívací podle § 7 b) elektr. zák. (což žal. úřad sám uznává), a že by tedy toto vedení mohlo býti provedeno jen se svolením obce, která však takového svolení nedala a podle smlouvy sjednané se st-lkou ani dáti nemohla.

Těmito námitkami však nehájí st-lka právo svoje, nýbrž hájí práva obce, k čemuž není legitimována.

Pokud st-lka opírá svou legitimaci o smlouvu s městem Ch., kterou jí bylo zaručeno výhradné právo používati pro zřizování elektrovodů pozemků jsoucích ve správě města, a pokud vytýká, že se žal. úřad nezabýval otázkou užívacích práv na shora zmíněné cestě 2709/1, nelze jí přisvědčiti. Neboť skutečnost, že žal. úřad vyloučil ze svého rozhodování řešení této otázky, mohla by se dotknouti jenom práv žadatelky o konsens, dnešní zúčastněné strany, kdyby byla se přiznání práva užívacího domáhala. Mohla by tedy výtku takovou vznést jen zúčastněná strana, nikoli však st-lka. Do tvrzeného smluvního práva st-lky tím nemohlo býti nijak zasaženo a st-lka není tudíž k této výtce legitimována (§ 2 zák. o ss).

Jestliže však stížnost (která v té příčině není zcela jasně formulována) dovozuje, že st-lka jest legitimována namítat neproveditelnost projektu na základě svého smluvního práva k výhradnému užívání pozemků jsoucích ve správě obce pro zřizování elektrovodů, pak jest na omylu. V řízení schvalovacím rozhoduje úřad jenom o tom, zdali a pokud jest projektovaný elektrovod přípustný s hlediska živn.-policejního (srovn. Budw. A 10.445, 10.844). Toto rozhodnutí nemůže se tudíž nijak dotýkat smluvních práv st-lčiných a st-lka není proto ani k této námitce legitimována.

Č. 11.230.

Občanství státní: * Osvědčení podle vyhlášky min. vnitra z 15. prosince 1926 č. 225 Sb. o průkazu o státním občanství republiky československé může býti odvoláno, když úřad zjistí, že úředně získané zprávy byly mylné.

(Nález ze dne 25. dubna 1934 č. 5830/31.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 5454/26, 11.034/34.

Věc: Helena F. v M. proti ministerstvu vnitra o zrušení osvědčení o státním občanství.

Výrok: Stížnost zamítá se pro bezdůvodnost.

Důvody: Zem. úřad v Praze vydal st-lce výměrem z 2. října 1929 osvědčení o čl. státním občanství. Žal. úřad nař. rozhodnutím zrušil z moci úřední platnost tohoto osvědčení a vyslovil, že st-lka není čl. státní občankou, a to z těchto důvodů: »Podle zákonných předpisů sle-